

§ 5.

I Lovens § 9, Stk. 3—4, ændres „1945“ til „1946“.

Til Lovens § 9, Stk. 4, føjes som nyt Punktum:

„Er Tilladelsen meddelt efter den 30. Juni 1945, ophører Gyldigheden af den nævnte Bestemmelse om Tilladelse til Overdragelse eller Pantsætning af Aktier eller Andelsbeviser dog tidligst paa det Tidspunkt, fra hvilket Skøder angaaende Overdragelse af faste Ejendomme til Selskaber kan tinglyses uden Tilladelse i Henhold til nærværende Lov“.

Lovens § 9, Stk. 5, affattes saaledes:

„Bestemmelsen i § 4 finder kun Anvendelse paa Aftaler, der er eller bliver indgaaet og Fuldmagter, der er eller bliver givet, efter Lovens Ikrafttræden den 12. Juli 1943, men inden den 30. Juni 1946.“

§ 6.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1945.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Lov Nr. 339 af 8. Juli 1943 angaaende Erhvervelse af fast Ejendom blev der indført en Række Begrænsninger i Adgangen til at faa tinglyst Skøde paa fast Ejendom. Loven var begrundet med de da herskende, af Krigen foranledigede ekstraordinære økonomiske Forhold, og Loven blev ved Lovanordning Nr. 207 af 21. Juni 1944 forlænget saaledes, at den vil udløbe i Tiden efter den 1. Juli 1945. Da de Forhold, som begrundede Lovens Udstedelse og Forlængelse, stadig maa siges at foreligge og maa antages at ville gøre sig gældende endnu i nogen Tid, stilles der herved Forslag om at forlænge Lovens Gyldighedsperiode med endnu 1 Aar, saaledes at Loven vil udløbe i Tiden efter den 1. Juli 1946. Samtidig stiller man Forslag om en Række mindre Ændringer, som skyldes de Erfaringer, man i den forløbne Tid har gjort vedrørende Lovens Virkninger og Administrationen af Loven. Med Hensyn til disse henviser man til den nedenfor givne nærmere Begrundelse vedrørende de enkelte Paragraffer.

Til § 1.

Afattelsen af § 1, Pkt. 1, har rejst Tvivl om, hvorvidt Tilladelse er fornøden til selve Købet af Ejendommen, eller kun for at Skøde kan blive tinglyst. Efter Lovens System iøvrigt maa det anses for givet, at det kun er til Tinglysning, at Tilladelse er fornøden, og for at fjerne Tvivlen paa dette Punkt har man foreslaaet i § 1,

Stk. 1, at ændre Ordet „Købet“ til „Tinglysning“.

I Lovens § 1, Stk. 1, Litra 3, kræves det, for at en Landbrugsejendom kan købes uden Tilladelse, at den skal være forsynet med Inventar, Besætning og Avl i det Omfang, som er nødvendigt for paa forsvarlig Maade at opretholde den for Ejendommen normale Driftsform, og at disse Effekter omfattes af Købet det vil sige sammen med Ejendommen overgaar fra Sælger til Køber. Vestre Landsret har imidlertid, jfr. Vestre Landsrets Kendelse af 14. Juli 1944 (Vestre Landsrets Tidende 1944, Side 277), ud fra en formentlig urigtig Analogislutning godkendt et Tilfælde, hvor Køberen samtidig med Købet indsatte en ham tilhørende Besætning. Da Godkendelse af saadanne Tilfælde vil modvirke Lovens Formaal med Hensyn til at forhindre Afklødning af Landbrugsejendomme, har man for yderligere at tydeliggøre Lovens Hensigt foreslaaet indføjet Ordene: „Sælgeren tilhørende“ foran „Inventar, Besætning og Avl“.

Med Hensyn til Ændringen i § 1, Stk. 1, Litra 4, bemærkes, at det i visse Tilfælde, hvor der har været nægtet Tilladelse til, at en Ikke-Landmand fik tinglyst Skøde paa en Landbrugsejendom, er sket det, at Køberen blot blev siddende med et utinglyst Skøde paa Ejendommen og saaledes fik den i Bestemmelsen nævnte 2-Aarsfrist til at løbe. Da en saadan Fremgangsmaade maa anses for stridende mod Lovens Formaal, har man fundet det